

स्वर्णप्रस्थ m. N. pr. eines Upadvīpa in Āmbudvīpa Bṛĥ. P. 5, 19, 30. VP. 175, N. 3.
 स्वर्णफला f. eine Art Musa RĪĀN. im ÇKDr. सुवर्णफला (gegen das Metrum) unsere Hdschr. 11, 45.
 स्वर्णबिन्दु m. 1) ein N. Viṣṇu's TĀIK. 4.1, 30. — 2) N. pr. eines Tirtha MBh. 13, 1696. तीर्थ Verz. d. Oxf. H. 67, b, 5. — Vgl. सुवर्णबिन्दु.
 स्वर्णभाज् m. N. einer Sonne Schol. zu VP. 6, 3, 20; vgl. स्वर्ण 2) a).
 स्वर्णभूमिका f. Zimmt oder Cassiarinde RATNĀK. in NIGH. Pr.
 स्वर्णभूषण n. = स्वर्णगैरिक eine Art Röthel ebend.
 स्वर्णभङ्गार m. 1) ein goldener Wasserkrug RĪĀ-TAR. 4, 475. — 2) eine der Eclipta prostrata verwandte Pflanze RĪĀN. 4, 144.
 स्वर्णमण्डन n. = स्वर्णभूषण MAD. in NIGH. Pr.
 स्वर्णमय (von स्वर्ण) adj. golden s. सर्व०.
 स्वर्णमहा f. N. pr. eines Flusses KĀLIKĀ-P. 82 im ÇKDr.
 स्वर्णमालिक n. = सुवर्ण० Schwefelkies (zu den Upadhātu gerechnet): किञ्चित्सुवर्णसाहित्यात्स्वर्णमालिकमीरितम् BHĀVAPR. 5; vgl. MADANAY. 4, 28. RĪĀN. 13, 85.
 स्वर्णमातरु f. eine best. Pflanze, = मन्त्राम्बू RĪĀN. 11, 26.
 स्वर्णमूल m. N. pr. eines Berges KATHĀS. 12, 133.
 स्वर्णपृथ्वी f. gelber Jasmin MAD. 3, 92. ĠATĀDR. im ÇKDr. Bṛĥ. P. 8, 2, 17. — Vgl. सुवर्णपृथ्वी.
 स्वर्णरु adj. voc. pl. स्वर्णरुम् von den Marut; vielleicht missverständlich (Männer des Himmels) st. स्वर्णराम RV. 5, 54, 10.
 स्वर्णर (स्वःनर Padap.) 1) adj. licht, ätherisch: Agni RV. 2, 2, 1. 6, 15, 4. 8, 19, 1. — 2) m. a) N. einer Sonne TĀITR. ĀR. 1, 7, 1. 16, 1. — b) vielleicht N. pr. eines Mannes RV. 8, 3, 12; vgl. übrigens 12, 2. — 3) n. Lichtraum, Aether: यद्वा प्रस्रवणे दिवो मादयासे स्वर्णरे RV. 8, 54, 2. तोभया उप सुष्टुतिं मादयस्व स्वर्णरे 92, 14. 6, 39. 5, 18, 4. परि व्रजेव बाह्वेर्गन्वासा स्वर्णरम् 64, 1. स्वर्णरमृत्तरिताणि रोचना 10, 65, 4. Indra kommt स्वर्णराद्वसे नः 4, 21, 1. 8, 12, 2. 9, 70, 6.
 स्वर्णरम्भा f. eine best. Pflanze, = सुरप्रिया RĪĀN. im ÇKDr. unter dem letzten Worte. — Vgl. सुवर्णरम्भा.
 स्वर्णरेखा f. 1) Goldstrich (auf dem Probirstein) Spr. (II) 7179. — 2) N. pr. einer Vidjādhari Hir. 63, 9. 64, 1. II, 106.
 स्वर्णरेतस् adj. = सुवर्णरेतस् dessen Same Gold ist: die Sonne WEBER, RĪMAT. Up. 313.
 स्वर्णरोमन् m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Mahāroman, R. 4, 71, 12. Bṛĥ. P. 9, 13, 17. des Kṛtiroman R. GORR. 4, 73, 11. — Vgl. सुवर्णरोमन् 2) b).
 स्वर्णलता f. N. zweier Pflanzen, = श्योतिष्मती RĪĀN. 3, 70. = स्वर्णजीवन्ती st. — Vgl. सुवर्णलता.
 स्वर्णलाभ m. = स्वर्णनाभ 2) R. GORR. 4, 31, 9.
 स्वर्णली f. eine best. Pflanze, = हेमपुष्पी, स्वर्णपुष्पी, vulgo सोनुली RĪĀN. 4, 165. स्वर्णली ÇKDr. nach ders. Aut.
 स्वर्णवज्र n. eine Art Stahl ÇKDr. unter वज्र.
 स्वर्णवाणिज् m. = सुवर्णवाणिज् Goldhändler (eine Mischlingskaste) BRĀHMAVAIV. P., ÇĀIKRṢHNAĠĀNMAKH. 85 nach ÇKDr.
 स्वर्णवर्षाभाज् f. Terminalia Chebula RĪĀN. 11, 228.

स्वर्णवर्षा f. Gelbwurz RĪĀN. 6, 198. MAD. 1, 216. — Vgl. सुवर्णवर्षा.
 स्वर्णवर्षाभा f. eine best. Pflanze, = जीवन्ती MAD. 1, 12.
 स्वर्णवत्काल m. Bignonia indica ÇABDAĀ. im ÇKDr.
 स्वर्णवल्ली f. eine best. Schlingpflanze, = रक्तफला RĪĀN. im ÇKDr.
 स्वर्णविद्या f. wohl die Kunst Gold zu machen Verz. d. Oxf. H. 88, a, 20.
 स्वर्णशिल्प m. = स्वर्णचूल KATHĀS. 65, 48.
 स्वर्णमृङ्गिन् m. N. pr. eines Berges MĀRK. P. 35, 13.
 स्वर्णशोषालिका f. Cassia fistula ÇABDAM. im ÇKDr. स्वर्णशो० gedr.
 स्वर्णशोषविन् m. N. pr. = सुवर्णशोषविन् R. GORR. 4, 48, 17.
 स्वर्णसू adj. Gold erzeugend: गिरि RĪĀ-TAR. 4, 604.
 स्वर्णस्थ adj. in Gold gefasst PAÑĪAN. 4, 5, 38.
 स्वर्णाकर (स्वर्ण + आकर) m. Goldmine RĪĀ-TAR. 4, 603.
 स्वर्णाङ्ग (स्वर्ण + 3. अङ्ग) m. Cassia fistula RĪĀN. im ÇKDr.
 स्वर्णारि (स्वर्ण + अरि Feind) n. Blei H. 1041. Schwefel ÇKDr. und Wilson ohne Angabe einer Aut.
 स्वर्णाङ्गा (स्वर्ण + आङ्गा) f. eine best. Pflanze, = स्वर्णतीरी RĪĀN. 5, 53. — Vgl. सुवर्णाङ्गा.
 स्वर्णति (स्वर् + नीति) adj. in den Himmel geführt PAÑĪAN. 4, 3, 117.
 स्वर्णली s. स्वर्णली.
 स्वर्णतरु (स्वर् + नेतरु) nom. ag. Beförderer zum Himmel, unter den Namen für राजन् MBh. 3, 12705.
 स्वर्तु, स्वर्तयति v. l. für श्रुत् (गत्याम्) DhĀTUP. 32, 79.
 स्वर्थ (6. सु + अर्थ) adj. das richtige Ziel verfolgend RV. 1, 95, 1. 141, 11.
 स्वर्द्ध, स्वर्द्धति (आस्वादाने, संचरणे, प्रीतिलिङ्गेः) DhĀTUP. 2, 18. — Vgl. स्वर्द्ध.
 स्वर्द्धम् adj. die Sonne —, das Licht schauend: विश्वो वो यामन्भयते स्वर्द्धक् jeder Lebende RV. 7, 58, 2. 83, 2. 9, 48, 4. 76, 4. 2, 24, 4. Götter, die das himmlische Licht schauen, 1, 44, 9. 155, 5. 5, 26, 2. 63, 2. 7, 32, 22. 37, 2. Soma 9, 13, 9. 65, 11.
 स्वर्द्धेव m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. 53, 4.
 (स्वर्धामन्) सुव० adj. im Licht heimisch TS. 1, 3, 2, 1.
 स्वर्धिन् m. ein guter Parteigenosse AV. 5, 20, 7.
 स्वर्धुनी f. der Fluss des Himmels, die Gaṅgā RĪĀN. 14, 16. Bṛĥ. P. 1, 1, 15. 13, 49. 3, 8, 5. 8, 21, 4. 9, 9, 14.
 स्वर्धुनी f. die Himmelsstadt d. i. Amarāvati: ०कृता zur H. gemacht KATHĀS. 54, 76.
 स्वर्धुनी f. = स्वर्णदी RĪĀN. 14, 16.
 स्वर्धुति m. Herr des Lichts RV. 8, 44, 18. 86, 11. युवं हि स्थः स्वर्धुति इन्द्रश्च सोम गोपती 9, 19, 2. Herr des Himmels: Indra Bṛĥ. P. 3, 6, 21.
 स्वर्धाणु s. स्वर्भानु.
 स्वर्धानव 1) m. eine Art Edelstein, = गोमेदक RĪĀN. im ÇKDr. — 2) f. ई eine Tochter des Svarbhānu (vgl. HARIV. 1475) MBh. 1, 3150.
 स्वर्भानु (सुव०) m. N. eines die Sonne (und den Mond) verfinsternden Dämons, später = Rāhu UśĀVAL. zu UṠĀDIS. 3, 32. AK. 1, 1, 2, 28. H. 121 (स्वर्धाणु; vgl. jedoch Randglosse). HALĀS. 1, 49. HĀR. 38. यज्ञा सूर्य स्वर्भानुस्तमसाविध्यदासुरः RV. 5, 40, 5. 6. 8. 9. ÇĀT. BR. 5, 3, 2, 2. TS. 2, 1, 2, 2. PAÑĪAN. BR. 4, 5, 2. 6, 13. 6, 6, 8. Ind. St. 3, 164. fg. MBh. 1, 2532. 2648. 3, 437. 5, 3844. 7239. 6, 482. 7, 7874. 7988. 13, 7292. HARIV. 201.